

Bratia a sestry,

čo je našou úlohou? Čo je úlohou nás, ktorí veríme v Pána Ježiša a chceme poslúchať Jeho slovo? Na položené otázky by sme určite vymysleli veľa odpovedí. Na základe prečítaného textu môžeme povedať, že úlohou každého kresťana by malo byť konanie milosrdenstva. Máme byť pre iných ľudí to, čo je čerstvá pramenitá voda pre karavánu na púšti.

Slová, ktoré sú základom kázne, vyslovil utrápený Jób. Jób je ako taká výstavná skriňa rôzneho ľudského trápenia. Prišiel o hmotný majetok. Zomreli mu deti. Prišiel o dedičstvo od Hospodina. Manželka ho navádzala, aby sa vzdal aj tej poslednej nádeje. Nakoniec aj sám ochorel. Keby sa mohol posilniť aspoň tým poznaním, že ho skúša ten zlý. Jób však vyznáva, že ho ranil Boh. Zostal mu doslova holý život naplnený otázkami a pochybnosťami: Prečo to Boh dopustil? Prežíval telesné, duševné aj duchovné trápenie. Pre jedného človeka niečo až neúnosné.

Ľudí, ktorí zápasia s niečim z toho, čo postihlo Jóba, môžeme nájsť medzi príbuznými, v cirkevnom zbore alebo na pracovisku - ľuďmi, ktorí sú chorí, zranení, na tele alebo na duši, sklamaní, hľadajúci, zlomení, ľudia bez nádeje, unavení, utrápení, atď.

Jób vyčítal svojim známym, že pre tú jeho karavánu, ktorá sa pretĺka púšťou života sú ako vyschnutý potok. Nemajú pre neho vodu, ktorá by ho občerstvila, posilnila a povzbudila. Trápil sa a očakával od svojich blížnych súciti a pochopenie. No nič z toho sa mu od jeho bratov, ako nazýva svojich známych, nedostalo.

Tu sa ponúka otázka: Ako je to s nami? Sme pre iných prameňom vody alebo iba suchým korytom? Zaujíma nás skutočne to, čo ľudia okolo nás prežívajú, alebo poskytujeme iba kresťanské frázy, ktoré však neprinášajú útechu ani pomoc? Je ľahké moralizovať, ale vcítiť sa do situácie druhého tak, aby to, čo povieme alebo urobíme, bolo skutočne na osoh, je veľmi náročné. Nieкто by tu mohol vidieť ešte iný problém. Hovorí sa, že sýty hladnému neverí. Môžeme aj vtedy, keď sa máme dobre a prežívame radosť a pokoj, adekvátne poradiť alebo pomôcť niekomu, kto prežíva ťažké obdobie skúšok a pochybností? Áno, môžeme a máme. No, ako už bolo povedané, nie je to vôbec jednoduché poslanie. Apoštol Pavol vyzýva veriacich: *Radujte sa s radujúcimi a plačte s plačúcimi!* (R 12, 15) Keď sa máme zle, nemáme si povedať, že teraz nebudeme zdieľať radosť s tým, kto je šťastný. Naopak, keď prežívame radosť, nemáme sa vyhýbať tým ľuďom, ktorí sú nešťastní. Máme sa zaujímať nielen o seba, ale aj o druhého. Máme si navzájom preukazovať milosrdenstvo.

Čo to znamená „preukazovať milosrdenstvo“? Asi najlepšie to vystihuje Ježišovo Podobenstvo o milosrdnom Samaritánovi. Myslím si, že ho všetci veľmi dobre poznáte. Nejaký človek sa dostal do vážnych ťažkostí, keď bol v ohrození aj jeho život. Pomohol mu až tretí okoloidúci, ktorý ho neobišiel. Pristúpil k nemu a ako vedel a tým, čo mal,

pomohol. Neodmietol milosrdenstvo trpiacemu. Konanie milosrdenstva nemusí byť žiadny heroický čin. Máme si navzájom pomáhať tak ako vieme. Ako je aj napísané v Jakubovej epištole: *Kto vie dobre robiť, a nerobí, má hriech.* (4, 17)

Niekedy však medzi nami a človekom v núdzi stojí bariéra spôsobená našou odlišnosťou. Ak veríme v Pána Ježiša, musíme túto bariéru odstrániť. Komu môžeme poskytovať vodu, ktorá nielen uhasí smäd ale aj zachráni život?

Raz sa stalo, že Pán Ježiš požiadal ženu Samaritánku, aby sa mu dala napit' vody zo studne. Aká bola jej reakcia? Povedala: *Ako môžeš Ty, Žid, pýtať si vody odo mňa, ženy Samaritánky?* (Jn 4, 9) Vtedy vládlo medzi Židmi a Samaritánmi nepriateľstvo. My si môžeme Samaritánkinu otázku parafrázovať do nášho prostredia. „Ty, Maďar, chceš pomoc odo mňa, Slováka? Ty, Róm, chceš pomoc odo mňa, bieleho? Ty, katolík, chceš pomoc odo mňa, reformovaného? Ty, cudzinec, chceš pomoc odo mňa, ktorý som tu doma?“ Mohli by sme pokračovať ďalej. Veď toho, čím sa líšime, je mnoho! Vďaka Pánovi Ježišovi prestáva byť naša odlišnosť prekážkou pri preukazovaní milosrdenstva.

Pán Ježiš je „prameňom vody prúdiacej k večnému životu“. (Jn 4, 14) Kto smie z tohto prameňa načerpať? Na poslednej strane Biblie je napísané: *Kto je smädný, nech príde! Kto chce, nech si naberie zadarmo vodu života!* (Zj 22, 17) Pán Ježiš nie je prázdny zradný potok bez vody, ktorý by človeka putujúceho púšťou iba zmiatol a nezachránil pred smrťou. Pán Ježiš má živú vodu. Keď v Neho veríme, čerpáme z toho prameňa.

Bratia a sestry, podelme sa s inými o vodu, ktorú sme načerpali z Ježišovho prameňa. Veď preto aj tú vodu naberáme. Vlastne z Ježišovho prameňa sa nedá načerpať, ak to človek robí len sebecky a bez ohľadu na blížneho. Veď nedá sa túžiť po Božej pomoci a zároveň odmietat' pomoc núdznemu. *Keď niekto hovorí: Milujem Boha, a nenávidí brata, je klamár, lebo kto nemiluje brata, ktorého videl, ako môže milovať Boha, ktorého nevidel?* (1J 4, 20)

Z vďačnosti za Božiu lásku, žime na tomto svete podľa Božieho slova. Nech je naše zmýšľanie formované milosrdenstvom. Nech sú milosrdenstvom motivované naše slová a skutky. Nech iní môžu aj skrze naše pôsobenie prijímať sviežu čerstvú vodu. Takto vydávajme svedectvo o Ježišovi Kristovi, ktorý je prameňom živej vody pre tých, ktorí v púšti tohto sveta hynú smädом. Amen

Vypočujme si slová vyslania, ako sú napísané v Liste Kolosenským v 3. k. a vyprosme si požehnanie:

„Ako vyvolení Boží, svätí a milovaní, oblečte teda srdečné milosrdenstvo, dobrotivosť, pokoru, krotkosť, trepezlivosť. Znášajte sa vospolok a odpúšťajte si, ak by niekto mal sťažnosť proti niekomu; ako aj Pán odpustil vám, tak aj vy. A najmä priodejte sa láskou, ktorá je spojivom dokonalosti.“

Milosť nášho Pána, Ježiša Krista, láska Božia a účasť Ducha Svätého so všetkými vami. Amen